

[Stegger Nielsen.]

der er Tale om i § 15, er der, som man ved, delte Meninger derom inden for det Parti, jeg repræsenterer. Jeg personlig har ikke lagt det i denne Paragraf, som andre søger at lægge deri. Jeg har forstaaet og vil gerne forstaa Paragraffen saaledes, at den indeholder en Opfordring til den dygtige Lærer til at gøre Eleverne til sine Medarbejdere. Naar vi i den kommende Tid skal til at indarbejde Emneundervisningen under mere frie Former i vore Undervisningsplaner Landet over, er det nødvendigt, at der saa stærkt som muligt kaldes paa Elevernes Selvvirk-somhed, saaledes at de ikke alene hører paa i Skolestuen, men bliver vore gode Medarbejdere. Hvis Meningen med Paragraffen var, at der skulde indføres en bestemt ensrettet Metode — og det er jo det, man frygter —, vilde ogsaa jeg vende mig imod den, men det tror jeg altsaa ikke.

Den højtærede Undervisningsminister henstiller, at vi gaar vort Stykke af Vejen. Javel, Hr. Minister, vi skal have fastslaaet, hvor mange Kilometer vi hver især skal gaa, vi skal have Vejlængden maalt ud. Foreløbig kender vi den ikke, der staar ingen Kilometersten. Vi skal nu prøve, om vi kan finde ud af det.

Den højtærede Minister gør gældende, at Kommunerne bliver nødt til at bygge, selv om vi ikke faar denne Lov. Det er jeg ikke sikker paa. Det er rigtigt, at mange Kommuner afventer, hvad der nu sker, men det er ikke rigtigt, at hvis der ikke sker noget, skrider de alligevel til at bygge. Jeg tror, at Ræsonnementet de allerfleste Steder vil blive dette: Vi vil nok have noget mere, men vi kan ikke faa det for Tiden, og saa maa vi vente.

Men nu faar vi jo den kommunale Udlig-ning, siger den højtærede Minister videre, og derved bliver Landkommunerne hjulpet. Ja, her staar vi jo noget tvivlende. Vi er en Del, der er bange for dette Puljesystem. Vi har prøvet det paa andre Omraader inden for vor Lovgivning, og efter de Erfaringer, vi har gjort, er vi ikke særlig glade for at prøve det paa nye Omraader. Men det faar vi nu alt sammen at se.

Ministeren mener, at de 360 Timer til Fortsættelsesundervisningen kan tages paa 10 Uger. Det vil altsaa sige 36 Timer om Ugen og 6 Timer om Dagen i 6 Skoledage. Men vi har rigtignok altid tænkt os, at en Fortsættelsesundervisning var lagt an paa en Kombination med erhvervsmæssigt Arbejde, og saa vil en saa lang Skoletid jo være umulig.

Den højtærede Minister henviste til, at man selv kan afgøre, om man vil have en lille Skole. Ja, hvem er det nu, der selv kan afgøre det? Det er jo Kommunalbestyrelsen. Jeg sagde udtrykkeligt i min første Tale, og jeg behøver derfor ikke at opholde mig videre derved, at jeg ikke ønsker indsat saa rigoristiske Bestemmelser til Værn for den lille Skole, at det umuliggør en fornuftig billigørende Sammenlægning, hvor en saadan tiltrænges. Men jeg ønsker paa den anden Side, at der under en eller anden Form lægges en Vetoret ud til de Mennesker, som ikke alene har Tidens Hævd paa denne Skole, men som ogsaa ved det værdifulde og lykkelige, denne Skole har givet dem og deres Børn, har vundet Livets Hævd paa den. Denne Ret kan man ikke fratage dem uden videre ved et Pennestrøg.

Ministeren udtalte, at man godt kan tage de 6 000 Timer, Venstre foreslaar, til Færdighedsfagene. Jeg forstaaer det saaledes, at Ministeren mener, at dertil kan man godt bruge 6 000 Timer af de 6 480, som er foreslaaet. Nej, højtærede Minister, det kan man ikke, det viser et simpelt Regnestykke. Det er deri, Uoverensstemmelsen ligger. For at tage det praktisk: de 6 480 dækker gennemsnitlig 23 ugentlige Timer, og Minimumstimetallet er i Øjeblikket 18, som jeg nævnte før. Der er altsaa et Overskud paa 5 ugentlige Timer. Blandt disse 5 ugentlige Timer skal Gymnastik lægges ind, og dette Fag skal efter Loven have 2 Timer og helst 3. Naturhistorie skal lægges ind, og dette Fag kan man da ikke give mindre end 1 Time; endvidere skal Tegning lægges ind; det kræver ogsaa 1 Time. Det er altsaa de 4 af de 5 Timer. Saa kan der blive 1 Time til Sløjd, og da Piger og Drengene deles her, kan der ogsaa blive 1 til Husgerning. Men det er et kummerligt Resultat at naa til. Derfor siger vi, at der baandlægges for stor en Del af Timetallet ved de nye Fag, og derfor maa vi se at finde et Tal, om ikke 6 000 saa et andet, som vi kan enes om.

Og saa skal vi til syvende og sidst ikke mindst — det ønsker jeg at gentage — underbygge det hele. Vi skal have en saa elastisk Form, at Befolkningen saavel paa Øerne som i Vestjylland og Østjylland kan blive glade for det nye — det betyder meget, hvilke Klæder det kommer i —, og vi skal kunne bære det nye økonomisk. De to Ting skal kunne forenes.

Første Næstformand (C. F. Sørensen):
Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.